

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 42. quod aliquid historicum continet, & in quo describitur Jobi restitutio in priorem, imò ditiozem statum, dum omnia duplicia recepit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

primò omnium locò ei objicimus dominantem animam, ut ancillare corpus servetur illæsum. Amentia fanè sanguineis deflenda lacrymâs! *Ab! nihil durius exclamat Salvanus lib. 3. ad Ecclef. vobis dici potest. Nihil tam serum, nihil tam impium! à quibus impetrari non potest, ut vos ipsos ametis. Quis furor est, viles à vobis haberi animas, quas etiam Diabolus putat esse pretiosas? si in damnationem incideritis, quis tantæ potestatis & clementiæ erit, ut inde vos eripiat? Absolom durò exiliò mutatus Joabum invenit, qui ei reditum impetravit 2. Reg. 14. Joseph carceri mancipatus, per ministrum Pharaonis libertatem obtinuit, Genes. 41. Repererunt alii alios Salvatores: sed qui descendit ad Inferos, non revertetur ultrà in domum suam testante Job. c. 7. etiamsi mille amici venerint, ut liberent ejus perditam animam, desudabunt incassò labore instar amicorum Job, nil opis afflicto ferre valentium. Quare omnia si perdas cum Jobo, animam cum illo servare memento: hâc semel amissâ postea nullus eris.*

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 42. quod aliquid historicum continet, & in quo describitur Jobi restitutio in priorem, imò ditiozem statum, dum omnia duplicia recepit.

N. 395. *Considera:* **Q**Uòd cum Job superatis omnibùs ærumnis pristino jam esset redditus statui, venerint ad eum Scripturâ teste v. 11. capitis cit. omnes fratres sui, & universa sorores sue, & cuncti, qui eum noverant priùs: ut comederent cum eo panem, & consolati sunt eum. Quid autem tunc temporis opus habuerat consolatione Job, quando tota jam desierat plaga? nonne applausu magis, quàm solamine occurrendum est viro, ad summum felicitatis apicem iterum evecto, in quo imposterùm ducere valeat dies nonnisi aureos, nullis tribulationum nubibùs obfusandos? verùm si solidam Jobi Sanctitatem exactiùs contemplamur, fateri cogimur: nos dubiæ rei causam non dubiam invenisse; constat enim viri Sancti Crucem maximam esse, sine cruce vivere. Hinc Job videbatur eo magis consolatione egens, quò magis abundaverat felicitate terrenâ, quam noverat maximum esse obstaculum illis, qui nil nisi felicitatem quærunt perennem. *Sancti viri, ait M. Greg. Moral. lib. 5. c. 1. Cum sibi suppetere prospera hujus*

hujus Mundi conspiciunt, pavidâ suspitione turbantur. Timent enim, ne hîc laborum suorum fructus recipiant: timent, ne quod divina Justitia latens in eis vulnus aspi-
 ciat, & exterioribus eos muneribus cumulans ab intimis repellat. Abraham insigni
 Victoriâ contra quatuor Reges obtentâ, videbatur magnum prosperita-
 tis terrenæ ascendisse gradum, fortunam ad eum sibi faventem expertus:
 sed hoc ipsum plus timoris, quàm gaudii viro justissimo attulit. Me-
 tuebat enim teste Lyranô: ne per illam accepisset mercedem Justitiæ
 à Domino, non recepturus præmium æternum. Ne verò diutius
 torqueretur tali timore: hinc audiit se consolantem Deum, v. r. c.
 15. Genes. dicentem; *noli metuere Abraham: ego protector tuus sum, &
 merces tua magna nimis.* Fugitivus Sifara, à Jabele per humaniter exce-
 ptus, videbatur sibi, in naufragio invenisse portum, in fuga asylum,
 in periculo refugium. Cùm sitiret aquam, refectus est lacte: cùm
 quæreret requiem, lectum mollissimum sibi oblatum habuit, potuif-
 set ergò de sua meritò gaudere fortuna: sed hoc omnia casses erant,
 quibus Dæmon latenter usus, cum morti, & orco litavit. Quare
 Christiane Lector, noli terrenæ felicitati nimio appetitu inhærere, ni-
 malis, te periculo exponere perdendi æternam. Etiam juxta moni-
 tum Petri Dam. Epist. 6. *noli hujus vite felicitatem hominibus invidere: sed
 dole; imò, quia ipsi non dolent, potius ingemisce.* Qui nimirum velut bruta ani-
 malia ad macellum edendò properant, ad gladium lasciviendò festinant. Et si
 hucusque inter adversa murmurâsti, dic cum Jobo facti pœnitens v.
 6. capitis cit. *insipienter locutus sum, idcirco ago pœnitentiam in favilla &
 cilicio.*

Mirandum est porrò: quòd quilibet amicorum, qui venerant
 eum consolaturi, obtulerint *inaurem unam & ovem.* Quæ enim inter
 hæc duo munera datur proportio? Mysteriorum hoc ingeniosò & do-
 ctrinali calamo explicans S. Greg. lib. 15. Moral. c. 10. ait: *cùm ove
 inauris offertur: quia nimirum innocuis mentibus ornamentum semper obedientia
 jungitur testante Dominò, qui ait: oves vocem meam audiunt &c.* Beato igitur
 Job nemo *inaurem sine ove, nemo ovem sine inaura obtulit, qui Redemptori suo
 non obedit, qui innocens non est.* Et quis innocens esse potest, qui obedire con-
 temnit? Te quoque Christiane Lector ovem Christi proba, aurem præ-
 bendò ejus monitis, quibus te cum innumeris hortatur per Joannem
 Apostolum dicentem: *nolite diligere mundum, quarendò prospera, aut
 inordinate de obtentis gaudendò.* Id facturus audies aliquando pro-
 missam ovibus Christi sententiam: *venite benedicti &c.*

Uuu2.

FASCL.